

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2012. Această traducere a fost efectuată cu sprijinul Fondului Fiduciar pentru Drepturile Omului al Consiliului Europei (www.coe.int/humanrightstrustfund). Nu obligă Curtea. Pentru mai multe informații, a se vedea referințele cu privire la drepturile de autor de la sfârșitul prezentului document.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Notă informativă privind jurisprudența Curții nr. 125

Decembrie 2009

Gardel c. Franței - 16428/05

Hotărâre din 17.12.2009 [Secția a V-a]

Articolul 8

Articolul 8-1

Respectarea vieții private

Înscrierea într-un fișier național a autorilor infracțiunilor sexuale pentru o durată maximă de 30 de ani, din momentul ispășirii pedepsei cu închisoarea: *absența încălcării*

Articolul 7

Articolul 7-1

Nulla poena sine lege

Înscrierea într-un fișier național a autorilor infracțiunilor sexuale pentru o durată maximă de 30 de ani, din momentul ispășirii pedepsei cu închisoarea: *inadmisibilă*

În fapt: Reclamantul este în prezent încarcerat, fiind condamnat în 2003 la recluziune criminală pentru comiterea unui viol asupra unui minor de 15 ani, care se afla în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau în tratamentul făptuitorului. Prin Legea din 9 martie 2004 (Legea nr. 2004-204) privind adaptarea justiției la evoluția criminalității a fost creat fișierul judiciar național automatizat a autorilor infracțiunilor sexuale (FIJAIS). Prevederile Codului de procedură penală privind acest fișier au intrat în vigoare în iunie 2005. În noiembrie 2005, reclamantul a fost informat despre înscrierea sa în FIJAIS din cauza condamnării sale.

În drept – Articolul 7: După intrarea în vigoare a Legii din 2004, reclamantul a fost înscris în FIJAIS, adică ulterior condamnării sale. Această măsură obligă reclamantul să prezinte un justificativ de domiciliu și să notifice orice schimbare a adresei. Înscrierea reclamantului în FIJAIS rezultă din condamnarea acestuia pronunțată în octombrie 2003, deoarece acest fișier se referă în mod automat la persoanele care au fost condamnate la o pedeapsă mai mare de cinci ani pentru infracțiuni cu caracter sexual. În ceea ce privește scopul și natura măsurii litigioase, Curtea consideră că obiectivul principal al măsurii impuse reclamantului este prevenirea recidivei. În această privință, cunoașterea de către serviciile de poliție sau jandarmerie și de către autoritățile judiciare a adresei persoanelor condamnate, din cauza înscrierii acestora în FIJAIS, are un efect disuasiv și facilitează investigațiile polițienești. Obligația ce reiese din înscrierea în FIJAIS are, prin urmare, un scop preventiv și disuasiv și nu poate fi considerată ca având un caracter represiv și ca fiind o sancțiune. În plus, dacă reclamantul este supus unei pedepse cu închisoarea pe doi ani și la o amendă de 30 000 EUR în caz de neexecutarea a obligației, o altă procedură, independentă de cea din 2003 care a dus la condamnarea acestuia, urmează a fi angajată, în cursul căreia judecătorul competent va putea aprecia caracterul culpabil al încălcării. În cele din urmă, referitor la severitatea măsurii litigioase, acest element nu este decisiv în sine și, în orice caz, obligația de a-și justifica adresa o dată la șase luni și de a notifica orice schimbare, cel mai târziu într-un termen de 15 zile, sigur pentru o perioadă de 30 ani, nu atinge nivelul de gravitate pentru a putea fi considerată o pedeapsă. Astfel, înscrierea în FIJAIS și obligația ce reiese, trebuie să fie analizate ca o măsură preventivă căreia nu i se aplică principiul neretroactivității enunțat la articolul 7.

Concluzie: inadmisibilă (incompatibilitate *ratione materiae*).

Articolul 8: Ingerința litigioasă era prevăzută de lege și urmarea un scop legitim, protejarea ordinii publice și prevenirea infracțiunilor penale. Curtea nu pune la îndoială obiectivele de prevenire a unui fișier de tipul celui în care este înscris reclamantul. Abuzul sexual constituie, fără îndoială, o infracțiune odioasă, care fragilizează victimele. Copiii și alte persoane vulnerabile au dreptul la protecție din partea statului, sub forma unei prevenirii eficace, care să-i protejeze de ingerințe de o asemenea gravitate în aspectele esențiale ale vieții private. În același timp, politicile penale din Europa evoluează și acordă, pe lângă reprimare, o importanță sporită reintegrării deținuților, în special, spre sfârșitul unei pedepse cu închisoarea de lungă durată. O reintegrare reușită presupune, în special, prevenirea recidivei. Reclamantul a fost înscris în mod automat în fișier, în temeiul dispozițiilor tranzitorii din Legea din 2004 și având în vedere crima pentru care a fost condamnat. Această înscriere i-a fost notificată în forma cuvenită și reclamantul a luat cunoștință de obligațiile ce-i revin. Referitor la obligația de a-și justifica adresa și orice schimbare survenită, Curtea deja a decis că aceasta nu ridică nicio problemă sub aspectul articolului 8. În ceea ce privește durata păstrării informațiilor, aceasta este de douăzeci sau treizeci ani, în dependență de gravitatea condamnării trecute. Deși durata este importantă în acest caz deoarece este de 30 de ani, ștergerea datelor este obligatorie după scurgerea acestui termen, care se calculează din moment ce decizia în baza căreia s-a efectuat înscrierea, încetează să-și mai producă efectele. Persoana în cauză poate adresa o cerere de ștergere a datelor procurorului din momentul ce decizia de înscriere încetează să-și producă efectele. Decizia procurorului este susceptibilă de a fi atacată. Astfel, această procedură judiciară asigură un control independent al necesității păstrării informațiilor, în baza unor criterii precise și asigură garanții suficiente și adecvate a respectării vieții private în lumina gravității infracțiunilor care au justificat înscrierea în fișier. În aceste condiții, durata păstrării nu este disproporționată scopului urmărit. Referitor la modalitățile de utilizare a fișierului și a numărului autorităților publice care au acces la acest fișier, acesta a fost

extins în nenumărate rânduri și nu se mai limitează doar la autoritățile judiciare și poliție, dar de acum înainte vor avea acces și autoritățile administrative. Consultarea este accesibilă doar autorităților supuse obligației de confidențialitate și în circumstanțe precis determinate. Mai mult, prezenta cauză nu se pretează examinării *in concreto* a întrebării privind extinderea consultării fișierului în scopuri administrative.

În concluzie, înscrierea în FIJAIS, în modul în care a fost efectuată în cazul reclamantului, asigură un just echilibru între interesele private și publice, și statul pârât nu a depășit marja de apreciere acceptabilă în domeniu.

Concluzie: absența violării (unanimitate).

(A se vedea, de asemenea, hotărârile din aceeași dată *B.B. c. Franței*, nr.5335/06 și *M.B. c. Franței*, nr. 22115/06, cât și decizia *Hautin c. Franței* din 24 noiembrie 2009, nr. 6930/06, care se referă la aceleași capete de cerere)

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2012

Limbile oficiale ale Curții Europene a Drepturilor Omului sunt engleza și franceza. Această traducere a fost realizată cu sprijinul Fondului Fiduciar pentru Drepturile Omului al Consiliului Europei (www.coe.int/humanrightstrustfund). Nu obligă Curtea, care, de altfel, nu își asumă răspunderea pentru calitatea acesteia. Traducerea poate fi descărcată din baza de date HUDOC a Curții Europene a Drepturilor Omului (<http://hudoc.echr.coe.int>) sau din oricare altă bază de date în care Curtea a făcut această traducere disponibilă. Poate fi reprodușă în scop necomercial, cu condiția ca titlul cauzei să fie citat în întregime, împreună cu referirea la dreptul de autor menționat anterior la Fondul Fiduciar pentru Drepturile Omului. Dacă intenționați să utilizați vreun fragment din această traducere în scop comercial, vă rugăm să contactați publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits

de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : publishing@echr.coe.int.